

WJD PANAMA 2019

**Toespraak paus Franciscus
tijdens de ontmoeting met de WJD vrijwilligers**

Zondag 27 januari 2019, Rommel Fernandez Stadion

Beste vrijwilligers,

Vooraleer deze Wereldjongerendagen af te sluiten, heb ik jullie willen ontmoeten om ieder van jullie te danken voor de diensten bewezen tijdens de voorbije dagen en gedurende de voorafgaande maanden.

Dank aan Bartosz, aan Stella Maria del Carmen en aan Maria Margarida om persoonlijk hun ervaringen met ons te delen. Voor mij was het heel belangrijk jullie te horen en mij rekenschap te geven van de verbondenheid die ontstaat wanneer we ons samen inzetten om anderen te helpen. We ervaren dan dat het geloof een geheel nieuwe smaak en kracht krijgt. Het geloof wordt meer levend, meer dynamisch en realistisch. Men ervaart dan – zoals men hier kan zien – een andere soort vreugde omdat men de mogelijkheid kreeg hand in hand met anderen een gemeenschappelijke droom waar te maken. Ik weet dat jullie allen dit hebben ervaren.

Jullie weten nu hoe het hart klopt wanneer men een zending beleeft. Niet omdat iemand het jullie verteld heeft, maar omdat jullie het beleefd hebben. Jullie hebben aan den lijve ervaren: “Geen groter liefde kan iemand hebben dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden” (Joh 15,13).

Jullie hebben ongetwijfeld ook moeilijke momenten meegemaakt die offers hebben gevraagd. Zoals Bartosz zei: *je ervaart ook je eigen zwakheden*. Het mooie is dat die zwakheden je niet hebben geremd in je inzet en ze zijn ook niet het centrale noch het belangrijkste gebeuren geworden. Jullie hebben ze ervaren tijdens het dienstwerk, zeker. Bij het trachten te begrijpen en dienen van de anderen, vrijwilligers en pelgrims, zeker. Maar toch heb je de moed opgebracht je er niet door te laten afremmen, je niet te laten verlammen. Je bent verder gegaan. Dat onze grenzen en zwakheden ons niet verlammen! Verder gaan, met onze gebreken, later zullen we ze verbeteren, met onze zwakheden... verder gaan. Dat is de schoonheid van het zich gezond weten, de vreugde van het besef

dat wij ondanks alle hinderpalen een zending te volbrengen hebben. Niet toelaten dat de grenzen, de zwakheden, zelfs de zonden ons niet remmen of verhinderen de zending te beleven. God roept ons te doen wat we kunnen en te vragen wat we niet kunnen, in het besef dat zijn liefde ons draagt en ons stapsgewijs verandert (cfr Ap. Exhort. Verheugt u en jubelt, 49-50). Schrikt niet bij het zien van jullie zwakheden; schrikt zelfs niet bij het zien van jullie zonden. Staat op en gaat verder, altijd vooruit! Blijft niet aan de grond genageld, sluit jullie niet op, gaat verder met wat jullie als belangrijkste hebben; gaat verder in het besef dat God alles vergeeft! Leert van de velen die, zoals Bartosz, dienst en zending op de eerste plaats stellen en je zult zien dat de rest er zal bijkomen.

Dank aan allen, omdat jullie in deze dagen oog hadden voor en beschikbaar waren voor de kleinste, meest gewone bijna onbelangrijke details. Zoals bijvoorbeeld een glas water aanbieden en tegelijk hebben jullie voor de grote evenementen gezorgd die veel planning vroegen. Jullie hebben elk onderdeel voorbereid met vreugde, creativiteit en inzet en met veel gebed. Afgebeden zaken voelt en beleeft men in de diepte. Het gebed geeft vastheid en leven aan al wat we doen. Biddend ervaren we dat we deel zijn van een gezin groter dan we kunnen zien of ons inbeelden. Door te bidden betrekken we de Kerk die ons steunt en begeleidt van de hemel, van bij de heiligen die ons de weg tonen, maar vooral door te bidden betrekken we God in het spel, zodat Hij kan optreden, kan ingrijpen en overwinnen.

Jullie hebben je tijd, je energie en je mogelijkheden om te dromen en te bouwen willen gebruiken om deze ontmoeting mogelijk te maken. Jullie hadden perfect andere zaken kunnen kiezen. Maar jullie hebben gekozen voor jullie inzet. Dat woord, dat men wil uitbannen: *inzet*. Het doet je groeien, het doet je groot worden, zoals jullie zijn, maar met inzet. Het beste van zichzelf geven om het mirakel van de vermenigvuldiging mogelijk te maken niet slechts van de broden, maar van de hoop. Dat doen jullie, door het beste van je zelf te geven, zo doen jullie het mirakel van de vermenigvuldiging van de hoop. We hebben nood aan de vermenigvuldiging van de hoop. Dankjewel! Dank door dit alles! Zo tonen jullie, andermaal, dat het mogelijk is af te zien van de eigen belangen ten voordele van de anderen. Zoals jij, Stella Maria, hebt gedaan. Ik heb de getuigenissen vooraf gelezen. Daarom kan ik dit nu zeggen Wanneer ik jouw getuigenis heb gelezen, voelde ik een neiging tot wenen. Je hebt afgezien van je eigen belangen. Je had cent per cent gespaard om deel te kunnen nemen aan de WJD in Krakow. Maar je hebt er van afgezien om de begrafenis kosten van je drie grootouders te betalen. Je hebt geweigerd deel te nemen om zo je oorsprong te eren en dat maakt je tot vrouw, volwassen en moedig. Je hebt afgezien van iets dat je graag mocht en dat je zag als een hulp aan je familie en om je oorsprong te eren. Om er te zijn. En de Heer, zonder dat je het verwachtte, zonder er aan

te denken, was bezig met de voorbereiding van het geschenk van de WJD in jouw land. De Heer houdt van dergelijke grapjes. De Heer houdt er van op deze wijze te antwoorden op edelmoedigheid. Hij wint altijd in edelmoedigheid. Jij geeft Hem een beetje van dit en Hij geeft je een massa van dat! Zo is de Heer. Wat kunnen we er aan verhelpen? Zo houdt Hij van ons. Zoals Stella Maria hebben velen van jullie allerlei soorten opofferingen gedaan... Denk na: welke opoffering heb ik gedaan om vrijwilliger te worden? Denkt daarover even na...Jullie hebben, om wat jullie nu in gedachten hebben, dromen moeten achterlaten om zorg te besteden aan jullie grond en aan jullie oorsprong. Dat zegent de Heer altijd. Hij laat zich niet in edelmoedigheid overtreffen. Telkens wanneer we ons iets wat we graag hebben, ontzeggen voor het goed van anderen, vooral van, de meest kwetsbaren of voor het welzijn van onze wortels zoals onze grootouders en bejaarden, vergelddt de Heer het voor honderd procent. Hij overtreft je in edelmoedigheid, want niemand kan Hem in edelmoedigheid overtreffen, niemand kan Hem in liefde overtreffen. Vrienden, geeft en er zal jullie gegeven worden en jullie zullen ervaren dat de Heer in jullie schoot “een goede, gestampde, geschudde en overlopende maat zal storten” (Lc 6,38) zoals het Evangelie zegt.

Beste vrienden, jullie hebben van een meer levend en realistisch geloof ervaren. Jullie hebben de kracht beleefd die ontspruit aan het gebed en de nieuwheid van een andere vreugde, vrucht van hand in hand werken ook met mensen die jullie niet kenden. Nu is het moment van de zending aangebroken. Gaat en vertelt; gaat en getuigt; gaat en deel mee wat jullie gezien en gehoord hebben. Doet dat niet met veel woorden, maar doet het zoals jullie hier gedaan hebben, met eenvoudig gebaren, dagelijkse gebaren, gebaren die veranderen en alle dingen nieuw maken. Gebaren die in staat zijn “lawaai” te maken, opbouwend “lawaai”, het “lawaai” van de liefde. Ik zal jullie wat vertellen. Toen ik hier aankwam, de eerste dag, stond er langs de weg waar ik in auto voorbij kwam een dame met een hoed, een bejaarde dame, een grootmoeder. Ze droeg een bord met de tekst: “Ook wij grootmoeders kunnen lawaai maken!” en het vervolgde: “met wijsheid”. Verenigt jullie met de grootouders om “lawaai” te maken, het zal een beklijvend lawaai zijn, een geniaal lawaai! Weest niet bang. Gaat en spreekt. De dame leek mij nogal bejaard. Ik heb haar leeftijd gevraagd. Ze was 14 jaar jonger dan ik. Wat een schande!

Vragen we de zegen van de Heer. Dat Hij uw gezinnen en uw gemeenschappen zegent en alle mensen die jullie in de nabije toekomst zult ontmoeten. Plaatsen we ook ons hart onder de mantel van de heilige Maagd, dat wat ons hart voelt. Dat zij met jullie gaat. En zoals ik in Krakow zei, ik weet niet of ik er op de volgende WJD zal bij zijn, maar ik verzeker jullie dat Petrus er zal zijn en jullie zal bevestigen in het geloof. Gaat verder, met kracht en moed en, alsjeblieft – ik ben een arme zondaar – vergeet niet voor mij te bidden. Dankjewel!

(Gebed)

Nu geef ik jullie de zegen. Bewaren we in ons hart wat we zijn, wat we verlangen, de mensen met wie we in de voorbije dagen hebben gewerkt, de andere vrijwilligers, de mensen die we ontmoet hebben. Sluiten we in ons hart ook onze vrienden zodat ook zij de zegen ontvangen. Sluiten we in ons hart ook hen die niet van ons houden, vijanden – ieder van ons heeft er wel een – zodat Jezus ook hen zegent en wij allen samen verder kunnen gaan.

Vertaling uit het Italiaans: Marcel De Pauw msc